

Foto: Åke Fagerberg

Stora danska riksvapnet

Verksamhetsberättelse och Krönika 2010

Verksamhetsberättelse 2009

Föreningen har från och med 2009 ändrat namn till Fleninge Hembygdsförening.

Medlemsantalet är ca 400 personer.

Årsmötet hölls den 7 mars i Strövelstorps Bygdegård.

Val av styrelse: Föreningens ordförande Lars Nilsson omvaldes.

Följande styrelseledamöter omvaldes: Christer Blomqvist, Ingrid Erlandsson, Thorsten Persson och Stig Håkansson.

Styrelsesuppleanter: Åke Fagerberg, Lars Falk och Gun-Britt Berntsson.

Museikommitté: Gert-Åke Magnusson, Jan Nordqvist, Gunilla Holmberg, Lisbeth Andersson och Evy Persson med Gunilla Holmberg som sammankallande.

Suppleanter i museikommittén: Torsten Nilsson, Elsie Olofsson och Gunnar Strömberg.

Revisorer har varit: Anders Wijk och Karl-Johan Bernhold.

Suppleanter: Börje Johansson och Rolf Andersson.

Valberedning: Lennart Bengtsson, Göran Hansson, Göran Håkansson, Eva Carina Löfgren och Anna-Karin Andreasson med Göran Håkansson som sammankallande.

Till att var för sig teckna föreningens firma utsågs ordföranden och kassör.

Årsavgiften har varit 75: -/person och 150: -/familj.

Styrelsen har under 2009 haft 4 sammanträden, varav 3 tillsammans med museikommittén.

Hembygdsdagen firades den 19 april med gudstjänst i Fleninge Kyrka. Därefter kaffe och musikunderhållning i Församlingshemmet. De flesta deltagarna besökte museet och studerade våra samlingar.

Den 9 maj åkte många medlemmar på **utfärd till Svaneholms Slott** (bild 1). Lunchen intogs på Nötesjö Gästgivaregård i Börtinge.

Den 27 maj anordnades **kyrkogårdsvandring** på Fleninge kyrkogård.

Råkfesten var den 12 juni i Vikens Hemgård. En trevlig tillställning med musik och dans.

Midsommardagen den 20 juni hölls **friluftsgudstjänst** vid Fleninge Mölla med predikan av komminister Bertil Rubin.

Arbetsdagar har varit den 25/3, 25/5, 24/8 och 31/8, med städning och målning m m.

Museet har hållits **öppet för visning** den 13/5, 19/8 och 31/10.
Vapenhistoriska Föreningen och Wällufs Hembygdsförening har varit på besök den 15/4 resp. 19/9.

Den 5 juli var det **Mölledag med loppmarknad** (bild 2). Det kom mycket folk som shoppade, drack kaffe och träffade gamla bekanta. En trevlig tillställning.

Åke Fagerberg har lett ett förtjänstfullt arbete med iordningsställandet av Tuve och Sissas stuga i Ödåkra.

Ett varmt tack till alla som gjort arbetsinsatser, till alla sponsorer och till alla som på annat sätt valt att stödja Fleninge Hembygdsförening.

Styrelsen

Bild 1

Bild 2

Krönika

Då har vi just passerat det första decenniet på 2000-talet och gjort entré i det andra. Som alltid tänker man ju "vad ska hända det här året och hur ska det bli". Ja, det återstår att se men nu till år 2009.

Lite "rök och stök" har det ju varit även detta år, som t ex var det lite "mudder" gällande vägen förbi Spritfabriken, Fabriksgatan närmare bestämt. Ägarefrågan var problemet och ägaren till Spritfabriken hade placerat ut stora stenar för att stoppa trafiken där, vilket ju ställde till med problem för de boende på Fabriksgatan. Ägaren anser det vara privat egendom. Nu har lantmäteriet fått problemet till sig och så får vi se om det går att lösa.

I mitten på januari kunde vi läsa i HD att stadsbyggnadsförvaltningen tillsammans med Skanska, drar avlopps- och vattenledningar samt anlägger gator till ett nytt bostadsområde på området vid fotbollsplanerna och bussgatan mellan Björka – Ödåkra. I skrivande stund, januari 2010, har området börjat bebyggas med dels fribyggartomter och dels hyreshus med Helsingborgshem som ägare. Tomtmarken för småindustrier börjar ta slut och man vill utöka med ytterligare tomtmark vid ridskolan och sporthallen, vilket ju välkomnas varmt. Trevligt att våra byar växer och utvecklas.

I Fleninge pågår en byggnadstvist mellan Lindbergs Ventilation och Länsstyrelsen angående tillbyggnad av ett stort plåtskjul. Lindbergs vill bygga till sina lokaler vid Fleningevägen-Västkustvägen med ett stort plåtskjul. Länsstyrelsen har stoppat det och beslutat om inhibition. På något sätt gav byggpolitikerna tillstånd till detta bygge. Överklagan gjordes och Lindbergs har överklagat till Länsrätten, och nu väntar säkert en ordentlig "långbänk" innan detta blir avgjort. Nog är väl den **gamla Fleningemiljön** mer värd än ett plåtskjul! Mark för industriutbyggnad finns dessutom på Väla Industriområde, inte att förglömma!

Klotter – känns ordet igen? Ja, naturligtvis gör det det och varje gång frågar vi oss, vad ska detta vara bra för och vad har de som åstadkommer det här, för glädje av att förstöra för andra. Under påsklovet hade någon/några klottrat ner Svensgårdsskolan på nyinsatta fönster samt på väggar till arbetsbodar m m. Brand är numera också ett välkänt ord, även i Ödåkra. Det händer ju tyvärr allt för ofta att man "tuttar på" skolor, bilar och containrar. I början på maj var det Gläntanskolan som eldhärjades. Räddningstjänsten kunde dock snabbt släcka branden och rädda skolan. De som blev lidande var 55 barn i förskolan och första klass, som fick stanna hemma för att vänta ett par dagar på ett nytt, tillfälligt klassrum. Stenkastning mot brandmän har nu också nått Ödåkra. Det inträffade i början på december då räddningstjänsten skulle släcka en brand i en grävmaskin och strax därefter kallades de till bilbrand i närheten. Vart är vi på väg?

Som väl de flesta känner till ska Norrlyckeskolans tomma del rivas och skulle så vara gjort under hösten, men än så länge syns inget av det. Fortfarande står denna del av Norrlyckeskolan tom med förspikade fönster. Ingen vacker syn.

Boningshuset till en gård utmed Gunnarlundavägen eldhärjades den 23 juli. En stor räddningsstyrka lyckades efter idogt släckningsarbete, få bukt med elden innan den spred sig till övriga byggnader. Det var på vinden till en av de gamla vinkelbyggnaderna som elden av okänd anledning, började. Man bevakade dock gården så gott som hela natten för att säkerställa att elden inte blossade upp igen.

Ödåkradagen firades sedvanligt i början på september. Fleninge Hembygdsförening guidade intresserade i omgivningarna med veteranbuss. Ett trevligt och populärt inslag. Vädret visade sig dock ej från sin bästa sida men vad gör väl det en sådan dag, det var så mycket annat som gjorde det. Bl a visade Åke Fagerberg besökare till Tuve och Sissas stuga hur fin den har blivit. På torget vid ICA-hallen var det försäljning av hembakade kakor, korv med bröd, lotterier m m och som kronan på verket fick vi se hur man dansar linedance, ett mycket trevligt inslag med fin musik och duktiga dansare.

Fleninge Motell har också varit "på tapeten" detta år. Ett trevligt reportage om motellet och några av gästerna kunde vi läsa i HD i augusti. Bra att det finns en vägvisare dit och även till Gästis har en vägvisare kommit upp nu, inte illa! Ja, vem minns inte när det var riktigt i ropet att bo på motell. Kul om motellet i Fleninge får ett nytt uppsving.

Fleninge kan växa rejält om det blir som Fleningebon Magnus Pehrsson får som han vill. Magnus tillsammans med fadern, Kjell Pehrsson har även varit aktuella i flera av de tidigare projekten i Fleninge. Denna gång handlar det om villatomter, sex st vid Fleningevägen nära korsningen till Flöjavägen. Dessutom planeras fyra-fem bostäder i en gråstenslänga bredvid som är från 1800-talet. Ytterligare planer finns på 12 bostadshus i anslutning till den skissade golfbanan öster om Västkustvägen.

Nu har Ödåkra skolområde hamnat i EU! Jo, så är det. Det handlar om ett internationellt lekprojekt där man ska ta reda på hur barn leker i olika länder. Det är skolor och förskolor i Ödåkra som ska vara med och ta reda på det. Projektet är ett så kallat Comeniusprojekt och Ödåkra skolområde får ca 140 000 kronor för detta ändamål. Pengarna ska bl a användas till att göra studiebesök i andra länder och lära av dem. Tyskland och Storbritannien har redan varit på besök i Ödåkra. Det är viktigt att barn lär sig leka och tillåts leka när de är barn, det främjar inlärnigen i tidiga år.

Jag har i mina tidigare krönikor berört cykelvägen mellan Ödåkra och Fleninge och nu äntligen tycks något vara på gång. Vägverket kallade till ett samrådsmöte i december där invånarna i våra båda byar gavs möjlighet att tycka till om hur de vill att cykelvägen ska utformas. Nu kan vi väl hoppas på att anläggningen av denna cykelväg får fart.

Slutligen har vi fått veta att Fleninge kyrka får 644 000 kronor i så kallat kyrkobyggnadsbidrag och kyrkoantivarisk ersättning av Lunds stift till reparation av torntak och takfönster. Ett välkommet tillskott kan man tänka, tidens tand lämnar spår som säkert behöver renoveras.

Väder och skörd 2009

Januari: inleddes med soligt väder och några minusgrader. Kallast var Trettondedagsafton med -11° . Inte mycket snö, men ibland småregn, ibland sol eller dimma. Nederbörd 24 mm.

Februari: De första dagarna var kalla och blåsiga. Senare några plusgrader, omväxlande med snö eller regn. Det kallaste var -6° i slutet av månaden, men man kunde finna blommande vintergäck och snödroppar på skyddade ställen i trädgården. Nederbörd 41 mm.

Mars: De flesta dagarna i mars var det milt väder. I mitten av mars kunde man börja att så ut gödning. Mest var det plus-grader men någon natt -5° . Nederbörd 30 mm.

April: Marken hade torkat bra och i början av månaden kunde man harva och så korn och vårvete samt betor den 11 april. Den 18 kunde man både höra och se en svala och på Valborgsmässoafton var det helt grönt. Eftersom det vare ganska torrt hade man inga Valborgseldar på grund av brandfaran. Nederbörd 10 mm.

Maj: Efter en torr vår började man längta efter regn och det kom också. Rapsen började blomma. Nederbörd 68 mm.

Juni: I början var det fint sommarväder men efter någon vecka blev det regnigt och blåsigt och ganska kyligt. I slutet av månaden blev det dock $+26^{\circ}$. Nederbörd 104 mm.

Juli: Det kom bra mycket regn flera gånger och även åska. Alla växter var glada och växte för fullt. Ganska varmt och skönt väder. Nederbörd 105 mm.

Augusti: I början av månaden kom kraftiga regn- och åskskurar, 20 – 25 mm på 2 dagar. Det gick emellertid bra att tröska efter någon vecka och sedan också att pressa halm. Nederbörd 109 mm.

September: Månaden blev ganska varm och solig men blåsig. Höstsådden gick bra att genomföra. Nederbörd 50 mm.

Oktober: Månaden började med flera regniga och blåsiga dagar. I mitten av månaden blev det lite frost, men oktober blev ändå ganska fin. Det höstsådda kom upp och växte bra. Nederbörd 81 mm.

November: Vädret var omväxlande sol, blåst och regn. Den vanliga "Mårtensknäppen" uteblev i år. Den 19/11 var det i Helsingborg och Ängelholm varmast i hela landet med $+11,5^{\circ}$. Nederbörd 121 mm.

December: Månaden inleddes med några kyliga dagar med omväxlande regn och sol. I mitten av månaden blev det frost och snö. Detta fortsatte när julen närmade sig och man hoppades på en vit jul. Under julhelgen blev det plusgrader och snön försvann. Inte förrän den 29 kom frosten tillbaka och året avslutades med några minusgrader och solsken. Nederbörd under december endast 20 mm.

Hela årets nederbörd blev 763 mm.

Beträffande skörden av spannmål och oljeväxter 2009 blev den ganska bra. Det som blev allra bäst var emellertid sockerbetsskörden. Tack vare tidig sådd och lagom med regn och värme, särskilt under hösten, blev betskörden mycket riklig. Ännu vid nyår fanns långa, halmtäckta högar med betor kvar på åkrarna. Sockerbruket hann inte med att ta hand om alla betorna i tid.

Till flydda tider återgår

Kåseri av Åke Bengtsson 1960

Strax utanför Ödåkra stationssamhälle, ligger en liten by, som väl är okänd för de flesta, Fleninge allmänning. Med sina 40 hus och bondgårdar, utgör den en liten stat i staten, vars suveränitet väl aldrig varit på allvar hotad.

I våra dagar bor där förstås bara "vanligt" folk, men i forna dagar verkar det som om alla original hade samlats på allmänningen, åtminstone om man får tro alla vilda historier om folket där, och det får man.

– Nå, vad tycks om den nya hushållerskan? Se här, svarade "Karl-Johan", och visade fram ett ringprytt finger. – De´ var det värsta vad det går undan, sa grannfrun. – Ja, jag såg med en gång att hon passade, så där var ingen tid att förspilla.

– "Frans i rejen" var en annan hedersman, som vid ett tillfälle råkade komma i vägen för tåget med sin hästskjuts. Det blev en ordentlig krock där hästen omkom och vagnen slogs helt i spillror, men kusken klarade sig bra. Hans egen kommentar gav honom sedan hans öknamn. När han berättade om tågolyckan, slutade han alltid med "o´ där sad ja mitt i rejen". Frans bedrev lite köpenskap och det var en sysselsättning, som flera av de gamla allmänningaoriginalen hade. Grosshandlaren t ex, sålde lite av varje, bl a sill. Han var en mästare i kortspel, och det berättas att han en gång fattades pengar till att lösa ut en låda sill, som kommit till järnvägsstationen i Ödåkra. Då knackade han på i ett hus utmed vägen och föreslog ett parti femkort och rätt som det var, så var sillen räddad.

– Nils Johansson hade många roliga hyss för sig. Han brukade gå omkring och hjälpa bönderna, när så behövdes. Vid lavandet av en halmstack på Manhem, råkade han falla ner när stacken var rätt så hög. Det blev förskräckta rop bland fruntimmerna, som hjälpte till. Men det var ingen fara med Nils Johansson, han klättrade upp igen och skulle lava vidare. Fruntimmerna var emellertid "förvedna" och ville ha reda på hur olyckan gick till. – Jo, så här sto´ ja´, och så här gjorde ja´, sa Nils och råkade visa så åskådligt, att det bar av mot moder jord igen.

– Det var festliga gossar, som befolkade byn: "Silla-Bernhard", "Röde Johan", "Peder Tysk", "Kal-Skreged" och många andra, vars minne ännu lever i de gamles berättelser. En som vet att förtälja om "de gamla som sova i ro", är förre lantbrukaren och kreaturshandlaren, Hilding Olsson, vars förråd av mer eller mindre sanna "passascher", är outsinligt. Det är att beklaga att det är så få förunnat att ha levat i en så genuin provins, men man kan ju inte få allt här i livet!

– Det var brukligt förr, att bönderna ordnade till en riktig storjakt. Därefter samlades man på Gästgivaregården, där det åts och dracks så det stod härliga till. Vid ett sådant tillfälle, när Sjöbeck var källarmästare, och visste väl att något

knussel var det inte tal om. Han bjöd på bl a något så fint som rysk kaviar. Det var en delikatess, vars värde fleningebönderna inte riktigt begrep sig på utan de bredde tjocka lager på "smörmadarna". Källarmästaren såg till sin förskräckelse fatet länsas mer och mer på sitt kostbara innehåll. Då beslöt han att dryga ut det och tog ut kaviaren i köket och blanda upp det med småhagel. Det var ingen som märkte något, om vi ska tro vår sagesman och det ska vi. Fatet tömdes snabbt. Några dagar därefter, träffade källarmästaren en av jaktmiddagsdeltagarna och fick ta emot ett översvallande beröm. – Det var en fin middag, som du bjöd på! Det där småkorniga vi fick på "madarna", de' var gott, men vad var det för något egentligen, frågade bonden. – Jo, det var starka saker de', rysk kaviar, sa källarmästaren. Bonden strök sig om hakan. – Ja' kunde väl tro att det va' nåt ryskt och starkt, för på söndagsmorgonen sköt jag katten i sängkammaren.

Bilder från "flydda tider" på Fleninge Allmänning.

Affären på Allmänningen.

*En Allmänninga profil -
Otto Olsson*

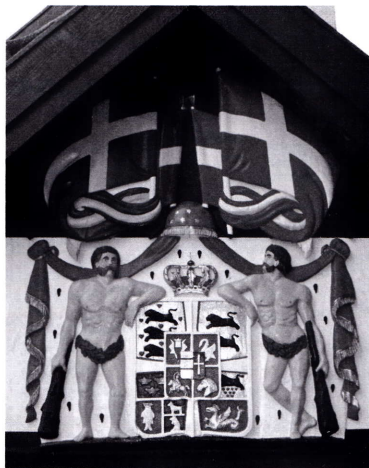
*Längst upp fr.v. Bertil Thomasson,
Nils Arvidsson, nere fr.v. Allan
Bondesson, Elsa Andersson, Rut
Nyman och Einar Håkansson*

Oskar och Herta

Kungligt vapen – ”Stora Danska Riksvapnet”

Kommittén för Starke Tufves museum har en intensiv sommarperiod bakom sig. Förbättrings och renoveringsarbete av museet har fortgått under hela den gångna sommaren både invändigt och utvändigt. Vidare har Tufve Jönsson blivit nyekiperad i tidsenliga 1700-tals kläder av högsta kvalitet, samtidigt som även hustrun Sissa fått en tidsenlig skrud. De visar nu upp sig som ett riktigt stiligt par i sin lilla korsvirkesstuga, där de låter besökare i alla åldrar uppleva atmosfären från flydda århundraden. Denna uppgradering av parets klädsel hade inte varit möjlig utan en behjärtansvärd insats från chefen för Helsingborgs stadsteaters kostymgarderob Lena Danielsson och Gun Håkansson. Ett stort tack från kommittén för denna hjälp.

En annan stor utmaning under den gångna sommaren har varit total-renoveringen av ”Det Stora Danska Riksvapnet”. Detta vapen pryder som bekant museets norra gavel ut mot Allerumsvägen. Vapnet är tillverkat av en skicklig dansk snidarmästare för snart 200 år sedan. Man ställer sig lätt frågan : Varför pryder detta danska kungliga vapen ”Starke Tufves lilla museum”? För att få svar på den frågan får vi förflytta oss till 1850-talet. Tufve Jönssons ”gamla” Duvestubbe hade vid den tidpunkten drabbats av en förödande brand, och kvar fanns bara förkolnade rester av det allra grävsta ekvirket av gården. Tufve var ju för länge sedan död (1747). Gården tillhörde vid branden Kulla Gunnarstorps slott.

Konsul Carl Henckel friköpte under 1860-talet Duvestubbe gård från Kulla Gunnarstorp, och lät bygga upp ett ”nytt Duvestubbe” på den nuvarande platsen, men något högre upp i backen. Konsul Henckel var en driftig man, bl.a. var det han som på sin tid star-tade och byggde upp Helsingborgs varv. Familjen Henckel bosatte sig på den nya gården och en ny epok tog sin början för gården och dess omgivningar. I den intilliggande skogen, ”Duvestubbe skog”, började Henckel att skapa en parkliknade anläggning med div. attraktioner, som lusthus, stenpartier och av den gamla kvarn-dammen skapade han ett under av skönhet med öar och stensatta dammsidor. Skönheten kröntes av vita svanar som seglade omkring på den trolska vattenytan. Dammen fick i folkmun namnet ”Svandammen”, vilket idag helt har fallit i glömska. Paret Henckel kom att vara bosatta på gården med sina tre döttrar Carola, Elisabeth, Gisela fram till sekelskiftet 1900. Den mest namnkunniga av döttrarna skulle, Gisela (1873) komma att bli, då med efternamnet Trapp. Men det är en helt annan historia.

Under sin uppväxt på Duvestubbe fängslades Gisela djupt av legenderna kring "Starke Tufve". Vid 17-års ålder hade Gisela mognat i sin övertygelse att det måste skapas ett **museum** över denna unika legend, för att minnet av paret Tufve och Sissa Jönsson skulle leva vidare i framtiden. Minnet av "Starke Tufve" och vår bygd på 1700-talet fick **inte glömmas bort**. Gisela påverkade sin far, som runt 1890 lät uppföra ett museum över legenden Tufve Jönsson och hustru Karna Knutsdotter, som var Sissas egentliga namn.

Nu är vi framme vid vår tema för artikeln, "Det Stora danska Riksvapnet" och förklaringen till varför i all världen det pryder vårt lilla museum. Den "skandinavistiska"

tanken var vid denna tid stark. Sverige var redan sedan 1818 i union med Norge, och av allt att döma var Carl Henckel en varm anhängare av ett enat Skandinavien. Som konsul och affärsman gjorde Henckel säkert vad han kunde för att stödja en union även med Danmark. Ett synbart tecken på detta, ända fram i våra dagar, är att Carl Henckel lät pryda sitt nyuppförda museum, med det mest genuina "danska" man kan tänka sig, nämligen "Det Stora Danska Riksvapnet". Det är nu över 100 år sedan konsul Henckel, med sina goda kontakter i Danmark, införskaffade det skickligt snidade konstverket. Kanske som en dåtidens reklampelare för sin övertygelse. Ingen dålig idé när man tänker på saken idag. Vilka resurser med ett enat Skandinavien.

Nymålat och fint monterades vapnet upp på "Starke Tufves Museum", snart efter att museet stod färdigt 1890, då Gisela var runt 17 år gammal. Sedan dess har både vapnet och museet ömt vårdats genom åren, av alla gårdens olika ägare, fram till 1999. Nu har underhållet åter kommit igång, och arbetet med att restaurera "vapnet" påbörjades under den gångna sommaren.

Under ett helt sekel har detta konstverk underhållits genom att man vid behov har målat över den gamla färgen med alltmer avvikande kulörer. Nu var det hög tid att gå lite mer grundligt tillväga. Inte mindre än femton gamla färglager har skrapats bort och de snidade träytorna har slipats och varsamt reparerats. Därefter har de rena träytorna behandlats med flera omgångar skyddande grundfärg. Det var för en kort stund, faktiskt en vacker syn, då allt såg ut att vara huggit i marmor.

Men efter kontakter med flera danska museer gavs klara besked om exakt vilka kulörer och färgkvaliteter de olika detaljerna i "vapnet" måste målas med. Resultatet kan beskådas på krönikans omslagsbild.

"Det Stora Danska Riksvapnet" har en intressant historia. Den äldsta bevarade bilden av detta vapen är från 1488 och finns att beskåda som en kalkmålning i St. Olai domkyrkan i Helsingör. Sedan dess har vapnet ständigt skiftat utseende och innehåll. Varje ny dansk regent har satt sin egen prägel på vapnet. Det skulle nämligen spegla staten Danmarks omvärldsbild under den aktuella monarkens regeringstid. Vapnet som pryder "Starke Tufves Museum" är 1819-års vapen under Fredrik 6:e, han tillträdde som kung 1808. Här kan man bl.a. se de olika symbolerna för de danska

provinserna i bl.a. norra Tyskland. På den stora bilden (se mittuppslagets vänstra bild) framgår vad de olika symbolerna står för.

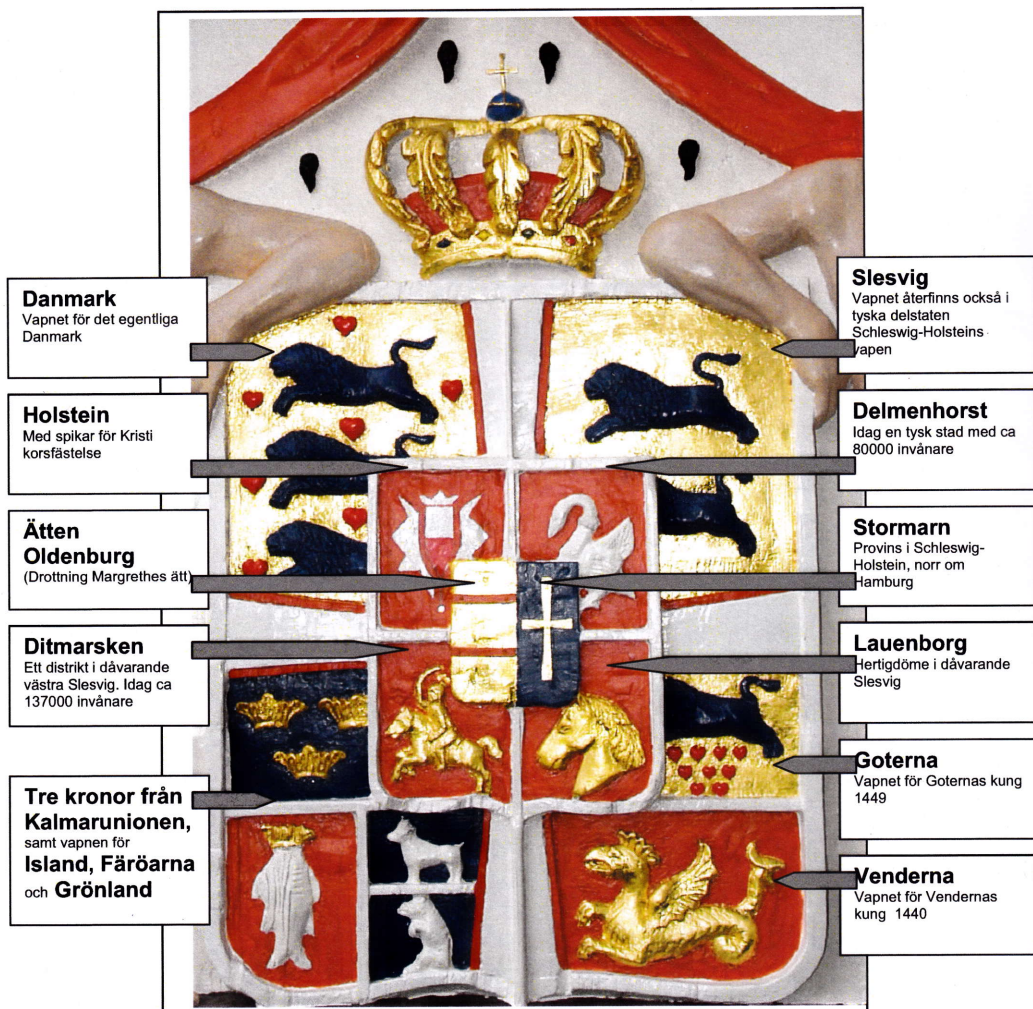
Vid en liten ceremoni den 30 september 2009 avtäckte f.d chefen för Helsingborgs stadsteater Lars Svenson och hans hustru Lena det "Stora Danska Riksvapnet" som nu totalrestaurerat åter pryder "Starke Tufves museum".

Ödåkra den 9 januari 2010

Åke Fagerberg

Stora Danska Riksvapnet 1819

Lars Svenson med hustru Lena
inviger museet.

Gisela Henckel - initiativtagare
till Starke Tufves museum

Ake påbörjar sitt arbete på
"Stora Danska riksvapnet"

Tufve i all sin glans

Sissa tar sig en kaffetår

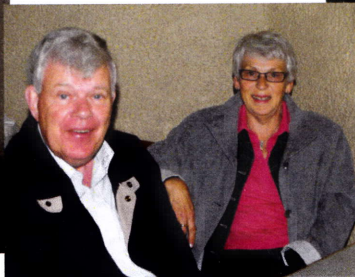
Lasse Falk på hög höjd

Friluftsgudtjänst lockade många

Utfärd till Svaneholms Slott
Gunnar och Gunilla

Rolf och Lisbeth på Svaneholm

Kyrkogårdsvandring
- Sven-Rune berättar

Leif Åke Bengtsson in memorium

I HD kunde vi början av april läsa att deras förre medarbetare Leif Åke Bengtsson hade avlidit efter en längre tids sjukdom.

Leif Åke var född i Raus församling. Han genomgick Önnestads lantmannaskola och värnpliktig officersutbildning fick han på Ulriksdal. Han blev ombudsman, sekreterare och kassör i Hallands distrikt och senare i Skånedistriktet av SLU, senare CUF. 1963 knöts Åke till Helsingborgs Dagblad (HD), där han stannade till 1994 som speciell Ödåkraredaktör.

Leif Åke Bengtsson var också en fotbollsfantast och spelade i 900 fotbollsmatcher varav 540 i Ödåkra IF och hann med att göra 500 fullträffar.

När vi nåddes av rubr dödsfall var det många tankar som rördes upp i mitt inre, ja det var så att jag gärna går tillbaka till förra årets rubrik till mitt alster i dåvarande skrift "Till flydda tider återgår min tanke än så gärna".

Sin officersutbildning, tillsammans med övervägande studenter, klarade Åke med bravur och några år i direkt anslutning till sin utbildning, tillbringade Åke i Sågmyra i Dalarna och passade på att spela fotboll på fritiden, för mig dock okänt antal matcher och några större framgångar med den klubben hörde jag inte talas om.

Efter återkomsten till Ödåkra blev det mycket fotboll i Ödåkra IF. Vi spelade tillsammans i ganska många matcher, den s k "vänstervingen", Åke inner och jag ytter. Vi "harvade" i division V och VI utan några större framgångar och så småningom svek vi Ödåkra IF – jag gick till Hittarps IK och Åke till Kropps G.I.F. I Kropp nådde Åke sin bästa framgång inom fotbollen. De vann nämligen "Kulla Bjärecupen", vilket var ganska stort i våra trakter.

I samband med återkomsten till Skåne bidrog Leif Åke till bryggerinäringens utveckling som "drickakusk" hos bryggaren i Ödåkra. Tillsammans med sin chef, Erik Nilsson, hade de många härliga upplevelser och åtskilliga roliga historier utspann sig mellan dessa båda herrar. En står för alltid mycket klart inpräntad hos mig. Som bekant var båda väldigt slagfärdiga och rappa i munnen. En dag i veckan bar det av för leverans till invånare i Helsingborg och man besökte då även s k "finare" kvarter. Om det var Åke eller Erik i detta fall vill jag låta vara osagt, men det hela gällde att transportera var sin back läsk upp några våningar. Eftersom fastigheten var försedd med hiss, skulle naturligtvis detta fina hjälpmedel utnyttjas. När de väntade på hissen uppenbarade sig en s k "fin" dam, som också tänkte sig åka med. Hon snörpte på munnen och undslapp sig ett: "Detta är ingen varuhiss" varpå det rappa svaret kom. "Nej men ni kan få följa med ändå!"

Under flera år framställde Åke också det s k Ödåkrabladet med diverse skiftande information, annonser o dyl.

När jag tänker tillbaka på vår tid tillsammans står dock hans arbete inom amatörteatern som allra starkast för mig. Hans förmåga att organisera, fixa och dona var imponerande. Ingen glömmer väl hans fantastiska monologer "Militären" och "Prästen".

Så många figurer han lyckades föreställa med att bara skifta militärmössan på huvudet. Furirens genomgång med den duktige soldaten och den "Sven Duva"-liknande samt diverse befälspersoner.

Furiren till gruppen: "Imorgon kommer generalen på besök och då vill han gärna kolla hur ni tillgodogjort er utbildningen här. Om vi har en häst, som är halt, ser dåligt och hör illa. Vad är en sådan häst?"

Sven-Duva: "Han är gammal."

Furiren: "Ja, utan tvekan gammal, men en sådan häst är skjutfärdig och lägg det på minnet".

Ytterligare några olika frågor till gruppen och så till sista frågan: "Hur många man ingår i en skyttegrupp?"

Duktige soldaten: "9 man ingår i gruppen."

Furiren: "Väldigt bra och när nu generalen imorgon ställer frågor, som ni klarar, får ni gärna tillägga att furiren hjälpt er."

Generalen kom och ställde första frågan: "En befälsperson med tre stora stjärnor på axelklaffen, vad är en sådan befälsperson?"

Sven-Duva: "Han är skjutfärdig"

Generalen: "Oh nej, oh nej då".

Duktige soldaten: "Han är utan tvekan general".

Generalen: "Duktigt svarat, men ni där som nästan står och sover. Är ni mycket trött? Har ni många barn kanske"?

Sven-Duva: "General, jag har 9."

Generalen: "Inte konstigt ni är trött."

Sven-Duva: "General, furiren har hjälpt mig."

Och prästen som pratade om moralen bland ungdomen idag eller snarare bristen på moral. Här skyller prästen på författarna till folkvisor och schlagers. Gabriel Jönssons "Flicka från Backafall" får en släng av slev: När du står invid kyrkan om kvällen, tänk då att jag är en yr ollonbör, som utan lov tar en törn mot din tinning och medan du med små händerna slår, letar sig ner under bluslivets linning. Skandal, skandal och vad skulle ungdomarna vid kyrkan om kvällen när de inte gick till högmässan om söndagarna. Skandal och ner med författarna till folkvisorna och "schlagersarna"!

Otaliga fester, födelsedagar, bröllop m m har även förgyllts av "Pitter" (min vanligaste benämning på Åke). Hans förmåga att finna ord och skriva trevliga verser på rim är vida känd. Mindre känt är kanske att han även hann med att ge ut en bok "Ringa men rimliga rim", där förorden lyder så här:

Här är boken som skrevs utan vända

Ringa men rimliga rim

Skrivna på skorrande skånska

Att läsas i lämpliga "him"

Väl är mina verser banala
Väl haltar mitt versmått ett grand
Men nog har det fötts lika skrala
Av skarpare hjärnor ibland

En osynlig droppe i havet
Är bidraget härmed jag gett
Men kan någon ha glädje utav ét
På ett eller annat sätt

Min ryggsena djupt jag vill kröka
Av tacksamhet rörd till min själ
Om inte – så får Ni försöka
Att skriva nå 't finare "säl"

Till sist ytterligare två verk utav Åke:

På hotellet mitt i natten
Krösus klagade på skatten
Staten alltför mycket tar
Jag får dricka whiskyn bar
Vem f-n har råd till vatten?

Om änglar
Vid sitt ritblock lilla Britta
satt en kväll och plitade
mamman kom och ville titta
vad det var hon ritade.

"Åh, en ängel ska det vara
fyra vingar har hon fått"
mamman sa: "Du får förklara
för jag undrar allt så smått.

"Har du nånsin sett en ängel
med så många vingar på?"
"Nej" sa Britta men har mamma
kanske sett någon med två?"

Åke, vi är många som minns dig med glädje och vi sänder värmande tankar till dina
allra närmaste.

Arne Olsson med god hjälp av Stig Håkansson

En bild berättar

Under några år på 1950-talet, drevs den lilla lanthandeln, på Fleninge Allmänning, av det trevliga paret, Signe och Erik Persson. När Erik, som arbetade på Helsingborgs varv, fyllde 50 år, bjöd dom sina kunder, på fest, med middag och dans, på Fleninge Gästgivaregård. Varför verksamheten det året, knappast gav någon vinst.

På bilden kan vi se att stämningen var hög, när Bonde Andersson, handgripligt flirtar, med den hårnätsprydda Ester Karl Bengtsson. Alla damerna, Oskar Ols Elsa, Herbert Nils Brita, Oscars Hertha, Bondes Paulina och Hulda i Flöjen, är hjärtligt roade över tilltaget. Herthas Oscar och Huldas Bror, ler, men är mer reserverade.

Med på bilden är också, det glada paret Nisse och Marta Andersson.

Nu vilar dom alla, sedan länge, på hembygdens kyrkogård.

Ödåkraolyckan: bilen fick troligen motorstopp.

Hilding hade klagat över tändningen. — Landsfiskalerna Ahlborn och Peterson anse förklaringen mycket trolig.

div. 2-lag på sin väg mot återträde till allsvenskan samt HIF: s reservlag. Det gällde att ha bra tryck i pannan när man skulle upp genom Pålsjö skog, 20 kg kol per minut behövdes för att dra det tunga tågsättet.

För tre unga män började lördagskvällen, som en trevlig danskväll på Gustavsborgs park i Ödåkra. När kvällen led mot sitt slut, fick dom tre ett ärende in till samhället. På tillbakavägen till parken, vid den numera borttagna övergången vid Mayhem, kanske för en sista dans till The Little dansorkestra, som svarade för dansmusiken denna kväll och resten av sommaren 1929, hände olyckan.

Vid Väla skog, signalerade lokföraren enligt reglementet och upptäckte samtidigt ett mötande ljussken, varför han upprepade signalen. Därefter skymdes skenet av lokets ångpanna. Däremot uppger lokeldare Cederberg, enligt polisrapporten, att han på långt avstånd observerade bilen, en öppen Pontiac, "komma med hög hastighet, då ljusskenet kastades på vid vägen stående träd". Just då han kastade en blick på manometern, skedde kollisionen och bilens bakparti togs av lokets buffertar och gardjárn och släckte tre ungdomars liv. Vidare i rapporten omtalas att föraren, som körde bilen vid olyckstillfället, brukade ibland idka den riskabla sporten, att köra över järnvägsspåren, alldeles framför passerande tåg.

Tågpersonalen berättade också, allt enligt pressen, att denna lek med döden, som unga män roa sig med, inte alls var ovanligt bland unga bilförare, när järnväg och landsväg löpa parallellt. Det uppståå då ofta kappkörning mellan bil och tåg, varvid bilen försöker korsa övergången, så nära loket som möjligt och sedan, då lokföraren signalerar, ge uttryck för sitt övermod och "räcka lång näsa". Ett icke fullbordat nidingdsåd, som även sätter tågpassagerarnas liv på spel. Att alkohol skulle ha förekommit, avfärdades med att den sönderslagna, upphittade litersbuteljen skulle ha innehållit reservbränsle, som alltid fanns med i bilen.

Tågets hastighet vid kollisionstillfället var 70 km, varvid bilen släpades med hela bromssträckan, ca 300 meter från ett landsfiskalsdistrikt, Emil Ahlboms till Arvid Pettersons i Ödåkra, vilket förorsakade vissa bekymmer. Dom omkomna var, Ernst Folke Hilding 24, Åke William Hallén 26, båda från Ödåkra samt Bengt Hugo Ingvarsson 24, Karlsborg Allerum.

Efter olyckan rymdes olycksplatsen upp och det oskadda loket, med en timmes försening och samma personal, kunde fortsätta sin avbrutna färd norrut. Krisgrupper var inte uppfunna 1929.

Apropå denna artikel, så var det 80 år sedan Gustavsborgs park öppnade, 1929-2009. Hur det gick för Stattenå? Dom förlorade med 2-0 mot Redbergslid på Ullevi och spelade i allsvenskan 1930, men det är en annan historia. — **Stigfalk**

Ingen kunde väl ana vad som skulle ske nååra få minuter senare, när det 241 ton tunga nattsålltåået, lok och tio vagnar, lämnade Ångfårestationen i Helsingborg, den månljusa sommarkvällen, lördagen den 25 maj 1929, på sin färd mot Göteborg. Lokföraren Algot Samuelsson och eldaren Cederberg fick klartecken för avgång kl. 22.27, två ödesdigra minuter försenade.

Med på tåået fanns Stattenå IF: s

Bilen. Men totalt sönderkrossad. Den ligger här i diket vid järnvååen.

Konstisten Folke Hilding.

Sååaren William Hallén.

Lantbrukaren Bengt Ingvarsson.

En riktig skånsk matupplevelse.

Västkustvägen 403 260 35 Ödåkra
Tel 042-20 24 80 www.fleningegastis.se

**Fleninge
Gästgivaregård**
RESTAURANG FESTLOKAL BUTIK

För listiga kunder

BOLIST

www.bolist.se

Hus Gård Trädgård
Fleninge 042 - 205840

Däck — Fälgar — Hjulinställningar
Däckförvaring
När pris och kvalité är avgörande

DÄCKMARKNADEN

DJURHAGSHUS 042-20 48 60

Välkomna!

El-arbeten

I ÖDÅKRA AB

VI UTFÖR

EL-

**INSTALLATIONER
REPARATIONER
SERVICE**

**042-20 44 20
Börje Johansson**

Fleninge Jakt & Fritid

Vi har det mesta inom kläder
och utrustning för jägaren.
Du hittar dessutom massor av
engelska dam- och herrkläder.

Välkommen!

Susanne & Tommy, Lillebill & Jonas

Öppettider

Måndag-fredag kl. 11-18

Lördag kl. 10-14

Tel. 042-20 24 00

www.fleningejakt.se

Swedbank

Välkommen
till Swedbank

Vi har öppet till klockan 18 alla
vardagar på Järnvägsgatan 5 i
Helsingborg.

Vi är proffs på markvård.

Skräddarsyr maskinparken efter Era behov.

Jatte Westerblad

Direkt: 042-20 49 13

Mobil: 0709-98 77 06

Reservdelar: 042-20 49 04

Service: 042-20 49 15

WILHELMSSON AB

Firman grundad 1927

Tel. 042-20 49 00

FLENINGE · 260 35 ÖDÅKRA

www.wbm-fleninge.com • www.hondamcccenter.se

Föreningens aktiviteter 2010

1. Årsmöte	6 mars
2. Städdag	24 mars, kl. 08.30
3. Hembygdsdag	28 mars, kl. 13.30
4. Arbetsdag	26 april, kl 08.30-12.00
5. Utfärd	8 maj
6. Museet öppet	19 maj, kl. 18.00-21.00 Tema
7. Arbetsdag	24 maj, kl. 08.30-12.00
8. Kyrkogårdsvandring	2 juni, kl. 18.30, medtag kaffekorg
9. Råkfest	18 juni, kl. 19.00
10. Friluftsgudstjänst	26 juni vid Möllan
11. Mölledag	4 juli, kl. 10.00-14.00
12. Museet öppet	18 augusti, kl. 18.00-21.00 Tema
13. Arbetsdag	23 augusti, kl. 08.30-12.00
14. Gåsmiddag	5 november, kl. 18.30
15. Allhelgonadagen	6 november, öppet museum kl. 10.00-15.00
16. Årsmöte 2011	5 mars 2011

Välkomna att besöka vårt Bygdemuseum.

Tel. 042-204804 el. 042-204970 för överenskommelse om tid.

Var även **välkommen, att hjälpa till på arbetsdagarna**. Det är ju vårt gemensamma bygdearv, vi ska ta hand om.

Vi fortsätter med **loppmarknad** vid möllan även i år. Det blir den 4 juli. Som vanligt tar vi tacksamt emot varor till försäljning, dock ej möbler, mattor eller kläder. Mycket gärna hembakat, sylt, saft, blommor och grönt.

För frågor och ev. hämtning kontakta:

Olle Olofsson tel. 205245, Stig Håkansson tel. 153610 eller
Christer Blomqvist tel. 203972.

Styrelsen

KALLELSE

FLENINGE HEMBYGDSFÖRENING

kallar härmed till ordinarie ÅRSMÖTE i Strövelstorps Bygdegård,
lördagen den 6 mars 2010 kl. 18.00.

Stadgeenliga ärenden.

Efter årsmötet supé med dans. Lars Bondesson spelar till 24.00.

Anmälan till supén senast den 1 mars per tel. 042-204970 eller 042-205245.

OBS! Årsmötet kl. 18.00

STYRELSEN

HEMBYGDSDAG

anordnas söndagen den 28 mars 2010 med Gudstjänst i Fleninge Kyrka kl. 13.30.

Därefter kaffe och underhållning i församlingshemmet.

Museet hålls öppet efter kaffet.

Allmänheten hälsas välkommen!

UTFÄRD

Den årliga utfärden för medlemmar och deras familjer äger rum

lördagen den 8 maj 2010 till Snapphanebygden. Medtag frukost.

Buss från Centralgatan kl. 08.30 och Fleninge Församlingshem kl. 08.45. OBS!!

Bindande anmälan om deltagande per tel. 042-204395 före den 20 april.

RÅKFEST

Den 18 juni 2010 kl. 19.00

Vikens Hemgård

Anmälan till 042-205245 senast den 5 juni 2010

OBS! Anmälan är bindande

GÅSMIDDAG

Den 5 november 2010 kl. 18.30

Vikens Hemgård

Anmälan till 042-204970 fr.o.m. 1 oktober 2010

OBS! Anmälan är bindande

Medlemsavgift: 75:- per person, 150:- per familj

Plusgiro: 7 61 30-4

FLENINGE HEMBYGDSFÖRENING